МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ І СПОРТУ УКРАЇНИ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

КАФЕДРА КОНСТРУЮВАННЯ КЕОА

3BIT

з лабораторної роботи №2 по курсу «Аналогова схемотехніка» на тему

«Дослідження схем побудованих на базі кремнієвих діодів»

Виконав: студент гр. ДК-61 Шваюк М.В.

Перевірив:

доцент

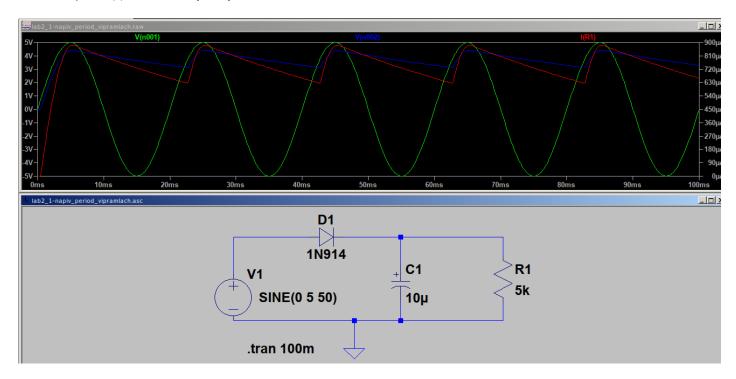
Короткий Є. В.

У лабі є 4 завдання:

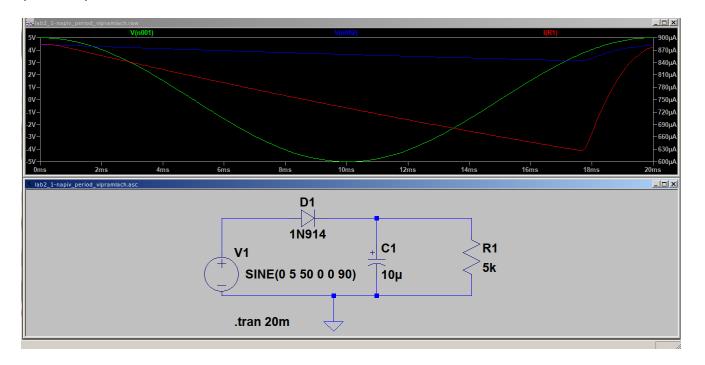
- 1. Дослідження однонапівперіодного випрямляча
- 2. Дослідження двонапівперіодного випрямляча
- 3. Дослідження подвоювача напруги
- 4. Дослідження обмежувача напруги

Дослідження однонапівперіодного випрямляча (5 kOm)

1) Моделювання у LTSpice

36ільшимо масштаб так щоб на екрані уміщався лише 1 період, щоб було зручніше аналізувати $(T = 20 \, \text{MC})$

Знайдіть амплітуду пульсацій напруги на резисторі навантаження (dU). Амплітуда пульсацій— це різниця між найбільшим та найменшим значеннями напруги на резисторі за період.

dU = 4.43 - 3.13 = 1.3 V

Знайдіть середнє значення струму через резистор навантаження (Iav). Для цього знайдіть найбільший та найменший струм через навантаження за період та розрахуйте середнє значення цього струму

$$lav = (627 + 884) / 2 = 755 uA$$

Перевірте формулу, яка пов'язує амплітуду пульсацій напруги на навантаженні (dU) однопівперіодного випрямляча, струм навантаження (lav), ємність конденсатора на виході однопівперіодного випрямляча (C) та частоту сигналу, що випрямляється (f):

$$dU = Iav / (C * f)$$

Для такого випрямляча амплітуда коливань напруги має становити:

$$\Delta U = 755 * 10^{-6} / (10 * 10^{-6} * 50)$$

 $\Delta U = 755 / (10 * 50)$

 $\Delta U = 755 / 500 =$ **1.51**V

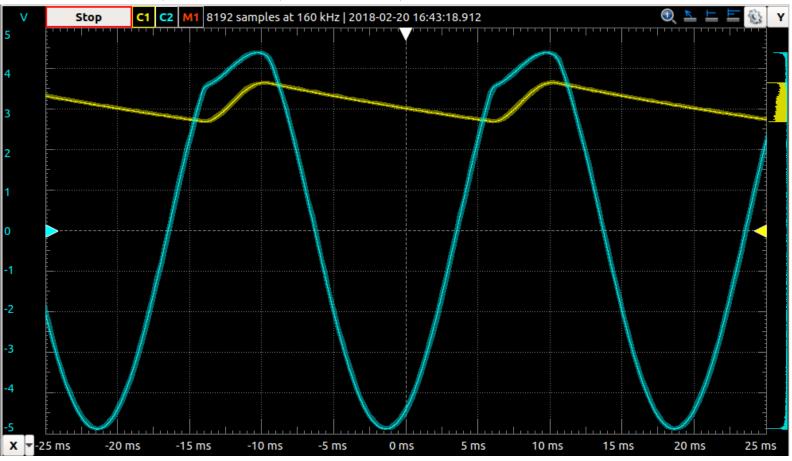
Домножимо на коефіцієнти ¾, щоб наша модель враховувала ще і час заряду — розряду конденсатора:

Це значення вже більш наближене до моделі та реальних вимірювань.

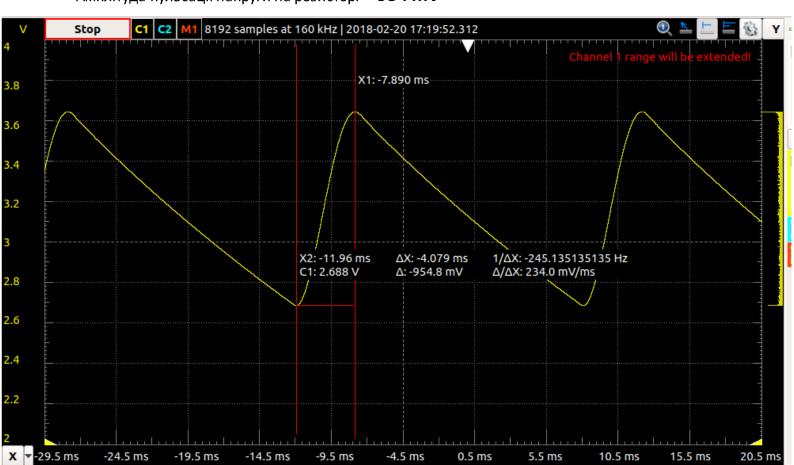
<u>Висновок:</u> амплітуда коливань напруги теоретична та моделі співпали у межах допустимих похибок (13%).

Реальна схема

C = 10 mkF; R = 5.1 kOm; $Uin = \sin 5 \text{ V}$, 50 Hz

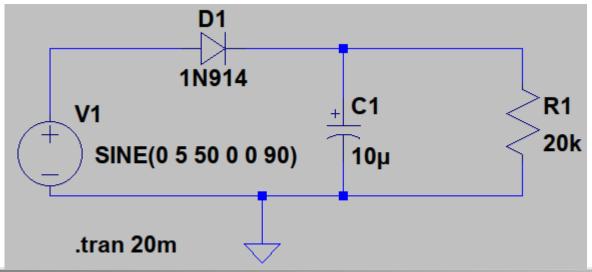

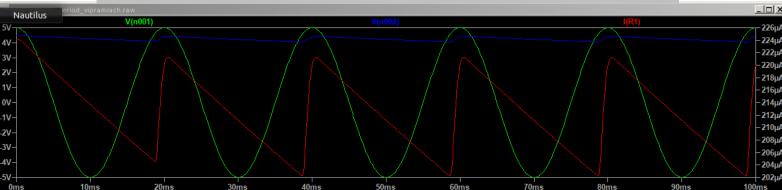
Амплітуда пульсації напруги на резисторі **= 954 mV**

Похибка у порівнянні із моделлю = 26%. Причиною такої похибки може бути неточність вимірювальних приладів (а звідси трохи різні значення опору та ємності у моделі на в реальному випрямлячі). А також додатковий опір перемичок на щупах та паразитна ємність самих щупів.

Все те ж саме, але для 20кОм:

Знайдіть амплітуду пульсацій напруги на резисторі навантаження (dU). Амплітуда пульсацій— це різниця між найбільшим та найменшим значеннями напруги на резисторі за період.

dU = 388 mV

Знайдіть середнє значення струму через резистор навантаження (lav). Для цього знайдіть найбільший та найменший струм через навантаження за період та розрахуйте середнє значення цього струму

lav = (204 + 224) / 2 = 214 uA

Перевірте формулу, яка пов'язує амплітуду пульсацій напруги на навантаженні (dU) однопівперіодного випрямляча, струм навантаження (lav), ємність конденсатора на виході однопівперіодного випрямляча (C) та частоту сигналу, що випрямляється (f):

dU = lav / (C * f)

Для такого випрямляча амплітуда коливань напруги має становити:

$$\Delta U = 214 * 10^{-6} / (10 * 10^{-6} * 50)$$

 $\Delta U = 214 / (10 * 50)$

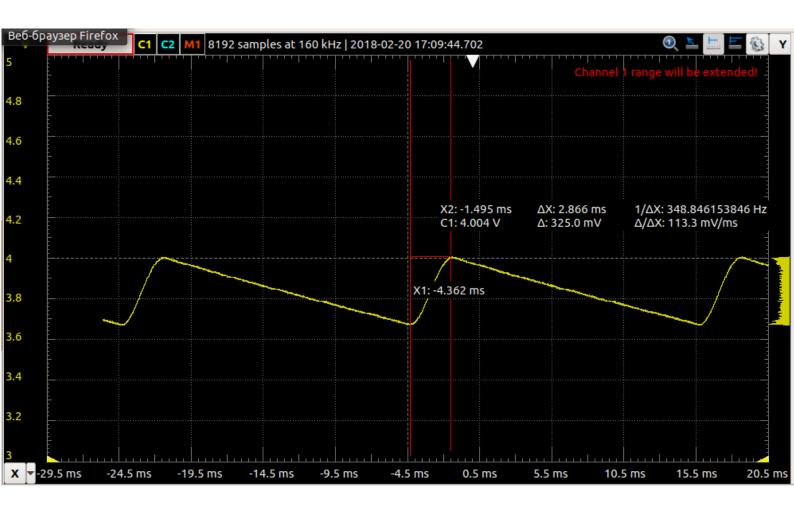
 $\Delta U = 214 / 500 = 0.428 \text{ V} = 428 \text{ mV}$

428 * 3/4 = 321 mV

<u>Висновок:</u> амплітуда коливань напруги теоретична та емпірична співпали у межах допустимих похибок (17%).

Реальна схема

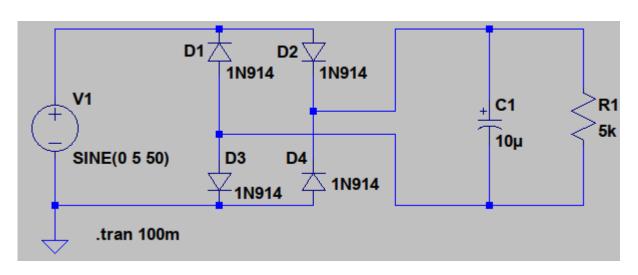

Амплітуда пульсації напруги на резисторі = **325 mV**

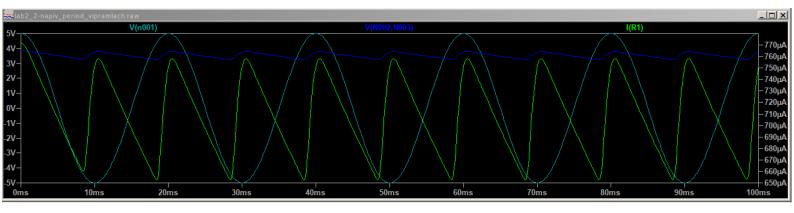
Висновок: похибка у порівнянні із моделлю склала 16%.

Дослідження двонапівперіодного випрямляча (5 kOm)

Схема

Моделювання у LTSpice:

dU на резисторі навантаження = 525 mV

lav на резисторі навантаження = (652 + 757) / 2 = **704 uA**

Перевірте формулу, як пов'язує амплітуду пульсацій напруги на навантаженні двонапівперіодного випрямляча (dU), струм навантаження (lav), ємність конденсатора на виході двонапівперіодного випрямляча (C) та частоту сигналу, що випрямляється (f):

$$dU = lav / (2 * C * f)$$

$$dU = 704 * 10^{-6} / (2 * 10 * 10^{-6} * 50) = 704 / 1000 = 0.704 V$$

dU емпіричне та теоретичне співпадають з урахуванням похибки (34%).

Але якщо провести більш точні обчислення та враховувати час розряду конденсатора, отримаємо кращі результати:

$dU = (Iav * \frac{3}{4}) / (2 * C * f)$

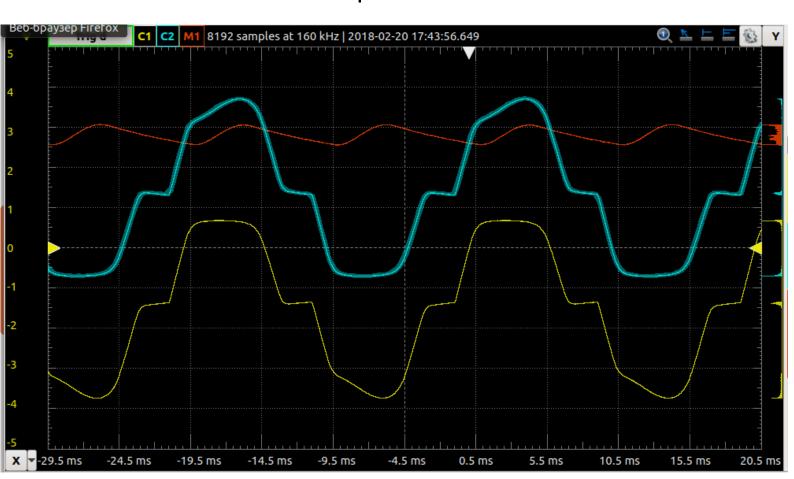
 $dU=704*\ 10^{-6}*\ \frac{3}{4}\ /\ (2*\ 10*\ 10^{-6}*\ 50\)=704*\ \frac{3}{4}\ /\ 1000=528\ /\ 1000=$ **528 mV** Тепер результати набагато точніші (похибка = 0.5%).

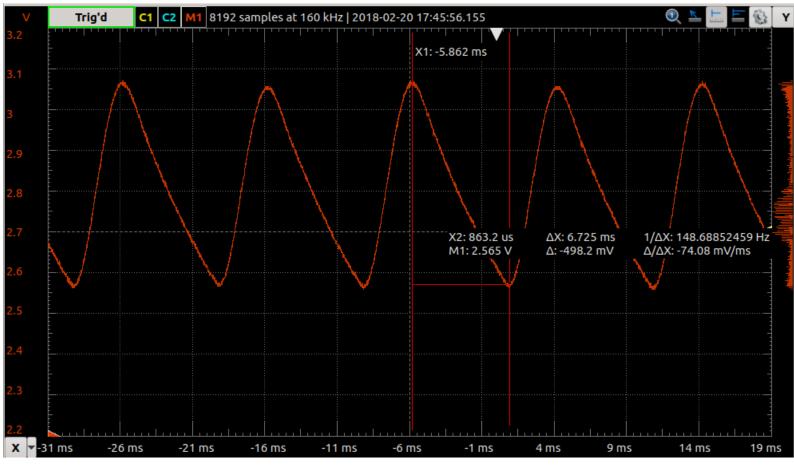
Дослідження за допомогою Analog Discovery:

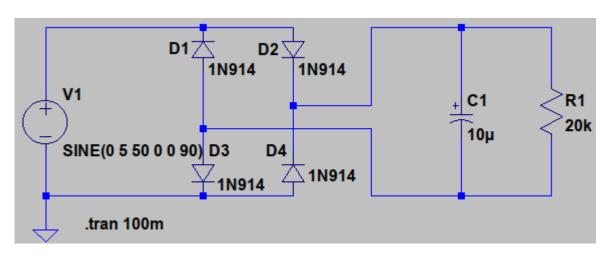
Резистор навантаження:

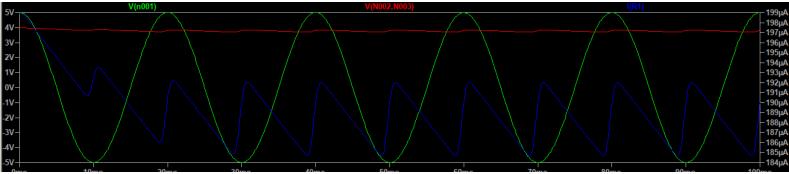

Амплітуда пульсації напруги на резисторі = **492 mV** Похибка у порівнянні із моделлю склала **6%**.

Все те ж саме, але для 20кОм:

dU на резисторі навантаження = 145 **mV**

lav на резисторі навантаження = (186 + 192) / 2 = 189 **uA**

Перевірте формулу, як пов'язує амплітуду пульсацій напруги на навантаженні двонапівперіодного випрямляча (dU), струм навантаження (lav), ємність конденсатора на виході двонапівперіодного випрямляча (C) та частоту сигналу, що випрямляється (f):

dU = lav / (2 * C * f)

$$dU = 189 * 10^{-6} / (2 * 10 * 10^{-6} * 50) = 189 / 1000 = 0.189 V = 189 mV$$

dU емпіричне та теоретичне співпадають з урахуванням похибки (30%).

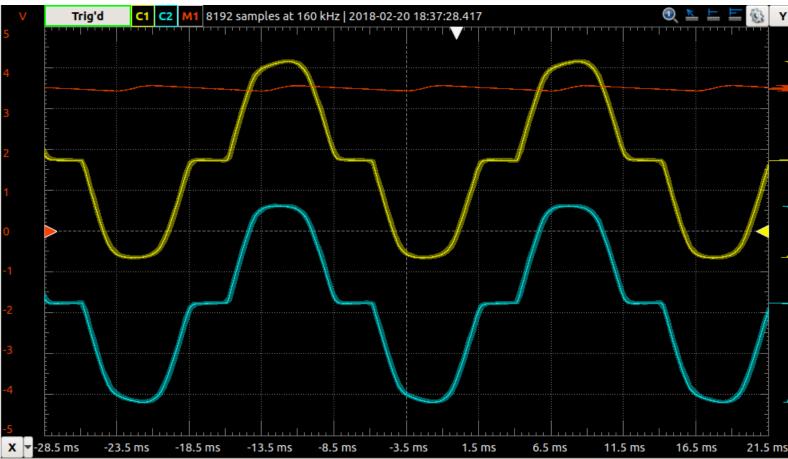
Але якщо провести більш точні обчислення та враховувати час розряду конденсатора, отримаємо кращі результати:

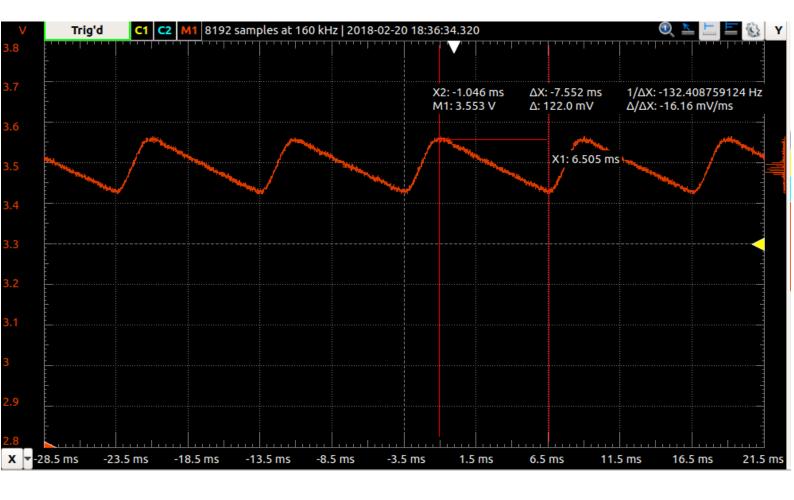
$dU = (Iav * \frac{3}{4}) / (2 * C * f)$

 $dU=189*\ 10^{-6}*\ \frac{3}{4}\ /\ (2*\ 10*\ 10^{-6}*\ 50\)=189*\ \frac{3}{4}\ /\ 1000=141\ /\ 1000=$ **0.141 V** Тепер результати стали набагато точніші (похибка = 2%).

Дослідження за допомогою Analog Discovery:

Вихід:

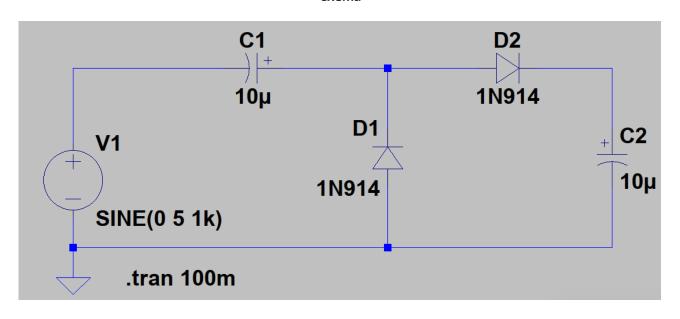

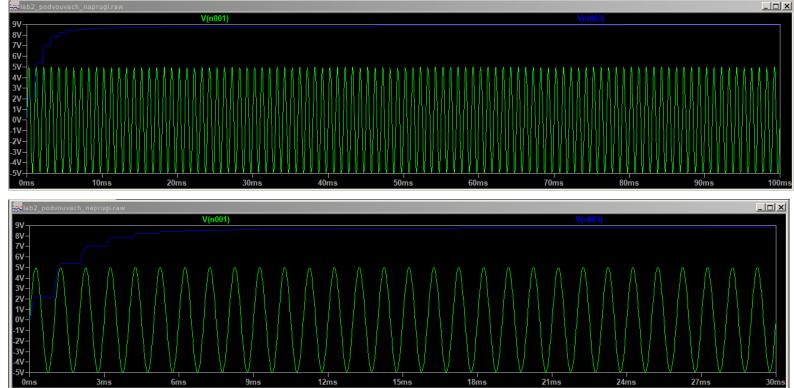
Амплітуда пульсації напруги на резисторі = **122 mV** Похибка у порівнянні із моделлю склала **15%** .

Дослідження подвоювача напруги

Схема

Моделювання у LTSpice:

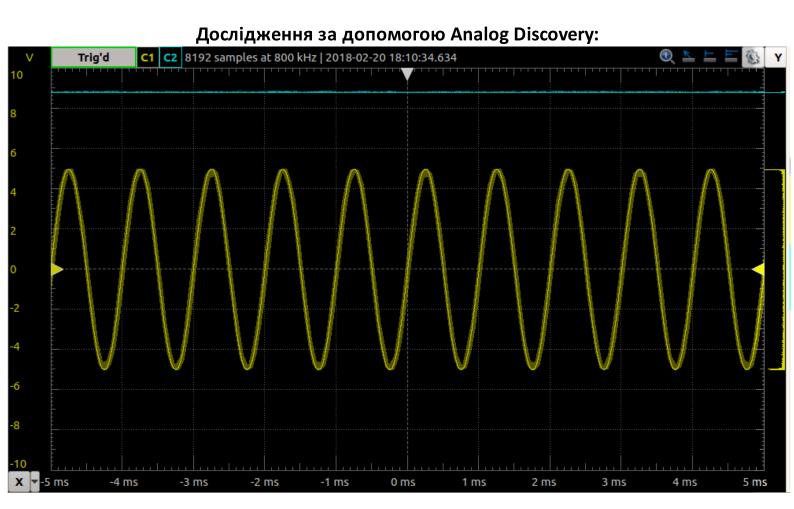
Отримана осцилограмма справді співпала із наведеною в методичці, напруга на виході дійсно стабілізувалася на відмітці **8.8 V**.

<u>Чому напруга на виході подвоювача приймає значення саме 8.8 В, а не 10 В?</u>

Тому що формула обчислення **Uout** подвоювача напруги має вигляд:

<u>Uout = 2 * Uin max - 2 * Uvd</u>

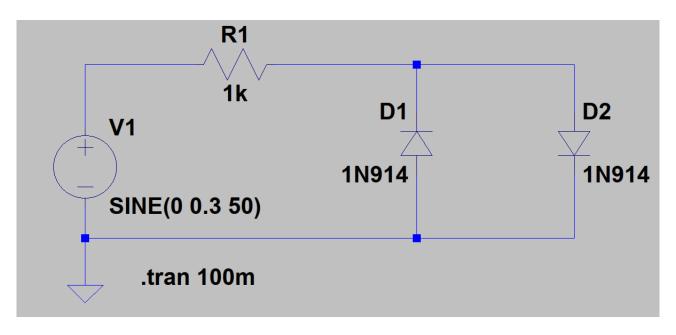
Де **Uvd** — напруга відкривання діода (напруга, що на ньому падає). Ця напруга йде на те, щоб підтримувати діод у відчиненому стані. Для звичайних кремнієвих діодів ця напруга складає **[0.6 — 0.8] V.** І сума напруг на цих двох діодах якраз і дає падіння **1.2 V.**

Отримані реальні результати абсолютно точно співпали із теоретичними.

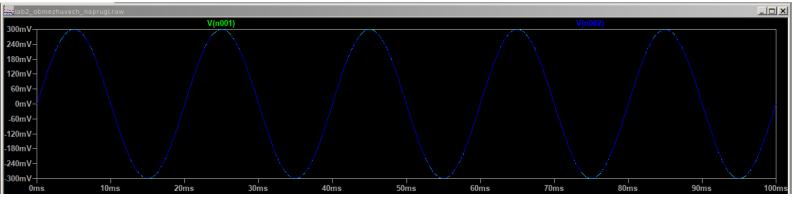
Дослідження обмежувача напруги

Схема

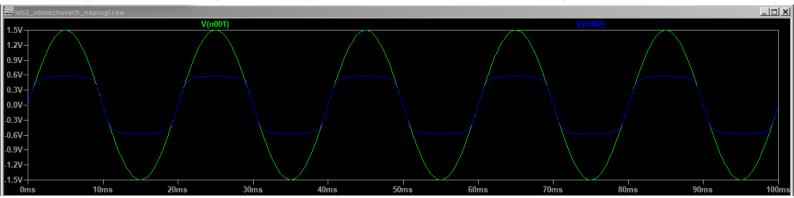

Моделювання у LTSpice:

При **Uin = 0.3 V** отриманий результат співпадає із наведеним у методичці:

При **Uin = 1.5 V** отриманий результат також співпадає із наведеним у методичці:

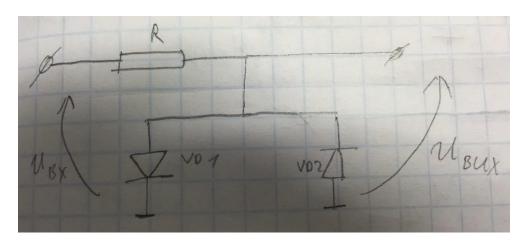

Поясніть принцип роботи даної схеми.

<u>На якому компоненті буде виділятися решта вхідної напруги?</u> Чому?

Це — обмежувач напруги і він обмежує напругу :) Цей обмежувач, до речі, двосторонній (тобто, обмежує її як зверху, так і знизу). Величина напруги по модулю, до якої він обмежує становить Uvd — напругу відкривання діода.

Для кращого пояснення я приведу схему із конспекту:

Тепер розглянемо 3 випадки (режими), у яких може працювати наша схема:

1) $-0.7 \text{ V} < \text{Uin} < 0.7 \text{ V} \Rightarrow \text{Uout} \approx \text{Uin}$

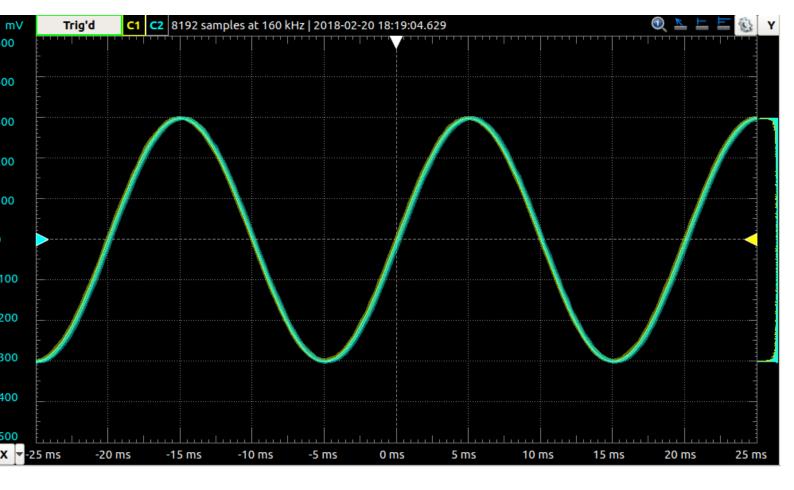
Коли напруга на вході за модулем менша за напругу відкривання діода, нічого не змінюється (майже 1*) тому що діоди працюють як діелектрики (майже 1*), бо не вистачає напруги щоб їх відкрити, отже, вихідний сигнал не змінюється.

1* якщо ми подивимося на ВАХ діода— ми побачимо, що навіть нижче напруги відкривання діод пропускає якийсь мінімальний струм, який і вносить різницю між напругами входу і виходу, зменшуючи останню.

- 2) Uin > 0.7 V => Uout = Uvd1 ≈ 0.7 V Ця ситуація вже цікавіша. Тут вхідна напруга дозволяє відкритися діода VD1 — отже, коли ми прикладаємо до входу напругу більшу ніж напруга відкривання цього діода, від відкривається та вся напруга, що більша за неї просто проходить на GND, а на виході ми маємо напругу відкривання діода VD1, тобто ~0.7 V.
- 3) Uin < -0.7 V => Uout = Uvd2 ≈ 0.7 V Ситуація аналогічна попередній, за виключенням того, що весь надлишок від'ємної напруги проходить на землю через діод VD2.

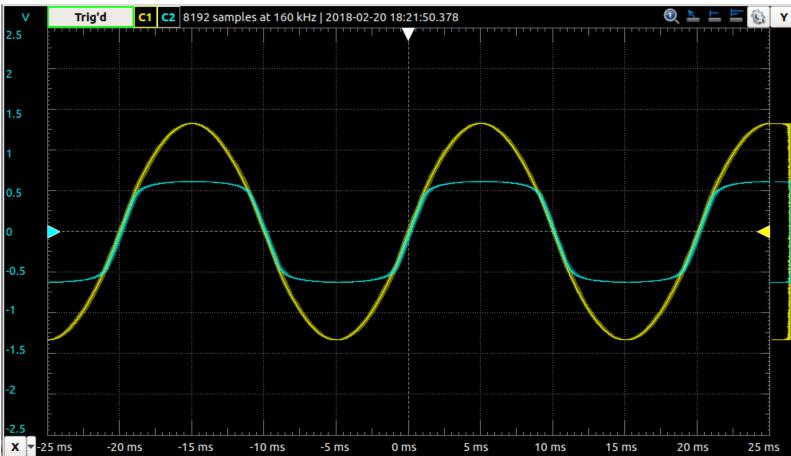
Дослідження за допомогою Analog Discovery:

1) Uin = sin 0.3 V, 50 Hz

Результат спідає із моделюванням, сигнали накладаються

2) Uin = 1.5 V, 50 Hz

Результат також співпав із моделюванням, вихідний сигнал обмежується на напрузі **0.6V** .